

- Újításokkal és észszerűsítésekkel a dolgozó nép életszínterének emelésének szolgálatában. (3. oldal.)
- A lakosság husellátásának megjavításáért. (3. oldal.)
- Megjutalmazott zeneszerzők. (3. oldal.)
- A négyhatalmi berlini értekezlet előtt. (4. oldal.)
- Az elrabolt koreai és kínai hadifoglyok helyzete. (4. oldal.)
- Szíria panaszának ügye a Nemzetközi Tanács előtt. (4. oldal.)
- Ausztria Kommunista Pártja KB-ja plenáris ülése. (4. oldal.)
- V. M. Molotov, az SzSzkSZ külügyminiszterének nyilatkozata. (4. oldal.)

V. I. Lenin halálának harmincadik évfordulója

P. N. Poszpjelov jelentése a moszkvai emlékülésen

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

Január 21-én este 6.50 órakor kezdődött meg a Szovjetunió Nagyszínházában a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának, az SzKP Városi Bizottságának, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének és az OSzSzkSZ Legfelső Szovjetje Elnökségének, a dolgozók képviselői moszkvatartományi és városi szovjet-jének, a Komszomol Központi Bizottságának és Moszkvai Bizottságának, a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa Elnökségének, a pártszervezetek, tömegszervezetek és a szovjet hadsereg képviselőivel együtt rendezett emlékülése Vlagyimir Iljics Lenin halálának 30. évfordulója alkalmából.

Az ülésen P. N. Poszpjelov terjesztett elő jelentést Lenin halálának harmincadik évfordulójával kapcsolatban:

Elvtársak!

Harminc éve, hogy meghalt Vlagyimir Iljics Lenin, a forradalom lángelméje, a Szovjetunió Kommunista Pártjának megteremtője, a szocialista szovjet állam megalapítója, a világ dolgozóinak nagy vezetője és tanítómestere.

A kommunista párt harminc év óta a Lenin mutatta helyes uton vezeti a szovjet népet. A leninizmus halhatatlan eszméi megvilágítják a Szovjetunió dolgozóinak útját a kommunista társadalom építéséért vívott harcban, hatalmas befolyást gyakorolnak a világtörténelem egész menetére, felkeltik a világ dolgozóinak a kapitalista iga ellen és az új, szabad élet építéséért, a népek közötti békéért és barátságért folytatott harcat.

Lenin halála után a Lenin nevelte kommunista párt, Központi Bizottságának vezetésével, élén J. V. Sztálinnal, V. I. Lenin művének nagy folytatójával, sikeresen megvédte a leninizmust a szocializmus ellenségeinek minden támadása ellen és biztosította országunkban a világ első szocialista társadalmának felépítését. Bármennyire is igyekeznek az imperializmus reakciós erői visszafordítani, vagy megállítani a történelem menetét, az mégis előrehalad a történelmi fejlődés objektív törvényei és az e törvényt tükröző örökké élő és mindent legyőző marxi-lenini tanítások szerint.

Évről évre növekednek és erősödnek a béke, a demokrácia és a szocializmus erői, évről évre egyre nyilvánvalóbban és meggyőzőbben beigazolódnak Lenin nagyszerű tudományos forradalmi előrelátása, beigazolódnak a mai társadalom általa felfedezett fejlődési törvényei.

I.

Marx felfedezte a burzsoá társadalom fejlődésének gazdasági törvényét, elemezte a születő kapitalista társadalom termelési viszonyait, keletkezésének, fejlődésének és hanyatlásának szakaszaiban tudományosan bebizonyította a kapitalizmus elkerülhetetlen összeomlását és a kapitalista társadalom forradalmi átalakulását szocialista társadalommá.

Az új történelmi korszak feltételei közt, amikor a kapitalizmus elérkezett legfelső fokához, az imperializmus szakaszához, amikor létrejött a monopóliumok uralma, Lenin zseniálisan tudományos elemzését adta az imperializmus — mint a kapitalizmus végső szakasza — gazdasági és politikai lényegének. Lenin felfedezte a kapitalizmus egyenlőtlen gazdasági és politikai fejlődésének törvényét az imperializmus korszakában és — ami ebből következik — a szocializmus győzelmének lehetőségét eleinte néhány országban, vagy éppenséggel egyetlen országban.

Lenin meghatározása szerint az imperializmus gazdasági lényege abban rejlik, hogy a szabad verseny helyét a monopólium foglalja el, amely egyaránt kifejezés-

re jut a trösztökben és szindikátusokban s az óriási bankok mindenhatóságában, a nyersanyagforrások meghódításában és megkaparintásában. „Gazdasági monopólium — ez a lényeg” — állapítja meg Lenin. A gazdasági monopólium sajátossága a magas monopóliumprofitra való törekvés. Leninnek e klasszikus megállapításai lényegében az imperializmus alapvető gazdasági törvényének alapelveit juttatják kifejezésre.

A monopóliumkapitalizmus politikai felépítésében Lenin jellegzetesnek tekintette a fordulatot a demokráciától a politikai reakciótól és rámutat arra, hogy a tőkés monopóliumnak megfelelő a reakció fokozódása a kül- és belpolitikában, a nemzeti elnyomás fokozódása, az imperializmusnak az az irányzata, hogy lábbal tiporja más nemzetek és államok politikai és nemzeti függetlenségét, a harc a világ ujrafelosztásáért a kapitalista hatalmak között.

A monopóliumok imperialista igájának súlyosbodása kiváltja a munkásosztálynak, a gyarmatok és félgymarkatok elnyomott népeinek fokozódó ellenszégülését, továbbá azoknak a népeknek a fokozódó ellenszégülését, amelyeknek nemzeti függetlenségét és nemzeti szuverenitását az imperializmus lábbal tiporja.

A népek e fokozódó ellenszégülése az imperialista politikával és elnyomással szemben, az imperializmus legsebezhetőbb pontja. Az utóbbi évek lényei és eseményei meggyőzően bizonyítják, hogy a tőkés monopóliumok maximális profit utáni hajszája, amely megoldhatatlan ellentmondásokat okoz a kapitalista világpiac kereskedelmében és a más országok nemzeti függetlenségének elfojtására irányuló politika, amely természetes ellenszégülést vált ki a népek részéről, elmélyíti az egész kapitalista rendszer általános válságát.

A tények egész tömegének kritikai elemzése, valamint az első világháborúból a népekre háruló következmények elméleti általánosítása alapján, Lenin tudományosan bebizonyította, hogy a kapitalizmus, amely a XIX. század végéig felfelé ívelő vonalon fejlődött, az imperializmus korszakában haladó, elődsdi kapitalizmussá változott, amely az emberiséget újabb és újabb véres háborúba és gazdasági katasztrófákba sodorja.

Lenin számtalanszor hangsúlyozta műveiben, hogy a burzsoá politikusok képtelenek megérteni az imperialista háborúk rendkívül fontos következményeit és eredményeit. A háború következményei eddig ismeretlen gyorsasággal nyitják fel a burzsoázia által elnyomott, agyongyötört, becsapott, elbűtött emberek tíz- és tízmillióinak szemét.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom élő bizonyítéka volt a forradalom lenini elméletének. Az oroszországi proletariátus, szövetségben a forradalmi parasztsággal és a korábban elnyomott népekkel, Lenin és a leninista párt zseniális vezetésével óriási jelentőségű történelmi tettet hajtott végre: elsőként törte át a világimperializmus frontját, elsőként kiáltotta ki a proletárdiktatúrát, s ezzel új korszakot nyitott a világtörténelemben: a szocializmus diadalának korszakát.

Lenin forradalmi lángelméjének egész nagyságára, a leninista párt páratlan hősiességére és szilárdságára, az oroszországi néptömegek forradalmi erejének roppant lendületére volt szükség ahhoz, hogy megdöntsék az imperializmus hatalmát Oroszországban, s kivonják az országot az imperialista háborúból.

A Lenin alapította nagy párt tönkrevizta a menseviket, akik egyre azt hajtogatták, hogy a proletariátus Oroszország lakosságának kisebbségét alkotja, s hogy állítólag „nem érett még meg” a szocializ-

musra. A párt bátran és szilárdan harcra vezette a munkásosztályt és forradalmi szövetségét — a dolgozó parasztságot az imperialista hatalom megdöntésére és elvezette őket az 1917-i Októberi Szocialista Forradalom győzelméhez.

Lenin világosan előrelátta, hogy végül is maga a kapitalizmus, az imperializmus növekvő ellentmondásai tanítják és nevelik harcra a földkerekség lakosságának többségét, hogy a föld lakosságának e többsége szokatlan gyorsasággal kapcsolódik be a felszabadításáért folyó harcba. Leninnek soha a legkisebb kételye sem volt afelől, hogy a szocializmus végleges győzelme teljes egészében és feltétlenül biztosított van.

A történelem egész folyamata igazolta és igazolja Lenin tudományos előrelátását. A szovjet nép a lenini párt vezetésével forradalmi uton megteremtette a termelőerők gyors növekedésének előfeltételeit, felépítette a szocialista társadalmat országunkban, szétzúzta a hitleri fasizmust és a japán militarizmust. Annak eredményeként, hogy a német fasizmus és a japán militarizmus vereséget szenvedett a második világháborúban, számos európai ország kiszakadt az imperialista rendszerből, kiszakadt belőle a nagy Kínai Népköztársaság is, s kialakult a béke, a demokrácia és a szocializmus hatalmas tábora.

A polgárháború és az intervenció után Lenin rámutatott arra, hogy országunk kivívta a kapitalista országokkal való békés együttélés egész korszakának lehetőségét. Lenin ugyanakkor figyelmeztetett arra, hogy az imperialisták nem hagyják abba mesterkedéseiket és éppen ezért szüntelenül erősíteniük kell szocialista hazánk védelmét.

Lenin hangsúlyozta a szovjet kormány állandó óhaját, hogy normális diplomáciai és kereskedelmi kapcsolatokat létesítsen a kapitalista országokkal, beleértve az Amerikai Egyesült Államokat is.

Lenin 1920-ban egy amerikai lap tudósítójának kérdésére, hogy mik az Amerikával való béke alapjai, a következő közismert választ adta:

„Az amerikai kapitalisták hagyjanak miniket békeben. Mi nem bántjuk őket. Sőt, készek vagyunk arannyal fizetni a közlekedés és a termelés számára hasznos gépekért, munkaeszközökért, stb. És nemcsak arannyal, hanem nyersanyaggal is.”

Lenin számtalanszor állást foglalt az Angliával és Franciaországgal való baráti kapcsolatok kiépítése mellett, 1922-ben, a „Manchester Guardian” című angol lap tudósítójának adott interjújában, Szovjet-országról, Angliáról és Franciaországról együttműködésének távlataival kapcsolatban Lenin rámutatott: „Véleményünk szerint mindenképp lehetséges, hogy a legjobb baráti viszonyban legyünk mindkét hatalommal és nekünk éppen ez a célunk... Ugy véljük, hogy Anglia és Franciaország jól-felfogott érdekei hasonlóképpen ebben az irányban fognak hatni.”

Leninnek e nyilatkozatai teleplezik az imperializmus táborában lévő ellenségeink koholmányait arról, hogy a szovjet kormány „nem óhajt” normális kapcsolatokat létesíteni a kapitalista országokkal.

Lenin különös fontosságot tulajdonított a szovjet állam és a burzsoá országok közötti kereskedelmi kapcsolatoknak, mert bennük látta a két rendszer hosszas és békés együttélésének egyik legfontosabb tényezőjét. Lenin kimutatta, hogy a gazdasági nehézségek elkerülhetetlenül arra kényszerítik majd a kapitalista országokat, hogy kereskedelmi kapcsolatokat létesítsenek Szovjet-Oroszországgal.

„Van egy erő, amely nagyobb, mint bármelyik ellenséges kormány, vagy osztály óhaja, akarata és elhatározása, — ez az

erő: az általános világgazdasági viszonyok, amelyek kényszerítik őket, hogy a velünk való kapcsolatoknak erre az újtára lépjenek.”

A kommunista párt és a szovjet kormány az idők folyamán mindig nagy tanítómesterünk, Lenin utmutatásaihoz igazodott és igazodik ma is, amelyeket szerint országunk és a kapitalista országok közötti békés és hosszas együttélés lehetséges. A hosszas együttélés lehetségeire és a két rendszer — a szocialista és a kapitalista rendszer — békés gazdasági versenyére vonatkozó lenini utmutatások alkotják a szovjet kormány következetes harcának elvi alapját a tartós és hosszas békéért, a nemzetközi feszültség enyhítéséért. A szovjet kormány mindent megtesz az összes megoldatlan kérdések békés rendezésére.

A szovjet kormány szüntelenül harcol a hosszas, tartós békéért, a nemzetközi biztonság megszilárdításáért s az egész haladó emberiség támogatja ezt a harcot és rokonszenvez vele. A valamennyi országra kiterjedő, hatalmas békemozgalom minden-nél ékezőbb bizonyítja Lenin szavait: „A föld lakosságának óriási többsége helyesli békepolitikánkat.”

A leninizmus az egész haladó emberiség harci zászlaja az imperializmus ellen, a békéért, az összes országok népeinek barátságáért, a népek boldog jövőjéért vívott harcban. A leninizmus forradalmi eszméinek ereje gránitszilárdságot alapul szolgál nekünk és az egész világ dolgozóinak, a tömegeknek idejében való mozgósítására az agressziós erők és az imperializmus ellen, az összes nagy és kis népek közötti tartós és méltányos békéért vívott kérelhetetlen harc érdekében.

A kommunista párt szent kötelességének tartja, hogy szüntelenül erősítse a béke, a demokrácia és a szocializmus táborát, hogy erőlesen és hathatósan tevékenykedjék a világbeke biztosításán és azt, hogy lelkesen támogassa az új világháború megelőzéséért, a tartós és hosszas békéért harcoló embereket mindenütt a földön.

II.

Lenin elméletileg megalapozta a szocializmus győzelmének lehetőségét, kezdetben csupán egyetlen országban. A szocializmus felépítése a Szovjetunióban Lenin bölcs parancsai teljesítésének eredménye, a Szovjetunió Kommunista Pártja gigászi szervező- és irányító-tevékenységének nagyszerű mérége, a munkások, parasztok és értelmiségiek lelkes, hősi alkotómunkájának gyümölcse.

Halhatatlan műveiben alapvető, elvi jelentőségű elméleti utmutatásokat adott a kommunista társadalom felépítésére országunkban, a szocializmusból a kommunizmusba való fokozatos átmenet útjairól, vagyis a termelőeszközök közös tulajdonáról és a termékeknek a munka arányában történő elosztásáról, a „mindenkitől képessége szerint, mindenkinek szükségletei szerint” kommunista elv megvalósítására.

A szocialista társadalom kommunista társadalommá való fokozatos átalakításának legfontosabb és döntő feltételét Lenin a szocialista társadalom termelői erőinek minden eszközzel való fejlesztésében, a szocializmus technikai-anyagi alapjainak szakadatlan tökéletesítésében, a munka termelékenységének növelésében, az élelmiszerek és a népi fogyasztási javak bőségének megteremtésében látta. Lenin még 1902-ben, a párt programtervezetében a szocialista társadalom valamennyi tagjának „teljes jólétét, szabad és sokoldalu fejlődését” tűzte ki a társadalmi forradalom fő-céljaként

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

V. I. Lenin halálának harmincadik évfordulója

P. N. Poszpjelov jelentése a moszkvai emlékülésen

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

Lenin az Októberi Forradalom első napjai óta nagy figyelmet fordított termelőerőink fejlesztésének kérdésére.

1918 áprilisában Lenin kidolgozta „A tudományos-technikai munkák tervének vázlatát”, amelyben egész sor fontos feladatot jelölt ki a Tudományos Akadémia számára, Oroszország természetes termelőerőinek rendszeres kutatásával és tanulmányozásával kapcsolatban. Ez az okmány a többi lenini utmutatás között, a következőket is tartalmazza:

„Különös figyelmet kell fordítani az ipar és a közlekedés villamosítására és a villamoságnak a földművelésben való alkalmazására. A nem elsőrendű fűtőanyagokat (tőzeget, szeszminőségű szenet) fel kell használni villamosenergia termelésére a legkisebb kitermelési és szállítási költségekkel.

A vizierőt és a ézelmotorokat fel kell használni állattartásban és különösen a földművelésben.”

Lenin 1918-ban „Napjának legfontosabb feladata” című cikkében ezeket írta:

„Mindenkinek megvan hozzá — természetesen, emberi erőfeszítéssel és az a nagy-erőű lendülettel, melyet a nagy forradalom adott a népi alkotóerőnek, — hogy megteremtessék az igazán hatalmas és dúsgazdag orosz hazát”.

Országunk 30 évvel ezelőtt még csak az első lépéseket tette meg az iparosítás terén, hogy megszűntesse a technikai elmaradottságot, a múlt örökségét, amelyet az intervencionisták okozta pusztítások súlyosítottak.

Lenin úgy vélekedett: országunk megmentése attól függ, hogy sikerül-e kifejlesztenünk nehéziparunkat, mielőtt az imperialista hatalmak egy újabb agressziót intéznek országunk ellen.

Lenin e rendkívül fontos parancsát pártunk és az egész szovjet nép becsülettel teljesítette. Szocialista hazánk most sokoldalú, fejlett nehéziparral, az ország megvédésének és az egész népgazdaság fejlesztésének szolgálatában álló hatalmas alapokkal rendelkezik. A párt XIV. kongresszusa óta eltelt 28 év alatt a Szovjetunió ipari termelése 20-szeresére növekedett, ezen belül az acéltermelés 21-szeresére, a széntermelés 19-szeresére, a villamosáram termelése pedig 45-szörösére. Ennél is gyorsabb ütemben fejlődött gépgyártó- és vegyiparunk.

Most a villanyerőnél is sokkal hatalmasabb energiaforrás van a kezünkben. A szovjet tudósok sikeresen dolgoznak az atomenergia mérhetetlen lehetőségeinek a kommunizmus építésére, az emberiség javára, nem pedig a népek leigázására és ki-
pusztítására, nem a világ civilizációjának megsemmisítésére való felhasználásáért. A Szovjetunió vitathatatlan technikai és gazdasági ereje a tudomány és a technika terén elért eredményei a valóságra ébresztik a Szovjetunió és a népi demokratikus országok elleni agynevezett „keresztesháború” egyes buzgó birdetűit.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának XIX. kongresszusa megvonta a szovjet nép harcának és győzelmeinek egyszerű mérlegét és kijelölte országunk előrehaladásának programját. Pártunk iparosítási politikájának sikeres megvalósítása megteremtette a szükséges előfeltételeket az ország mezőgazdaságának rohamos felendítésére és a könnyű- és élelmiszeripar termelésének kibővítésére. Most, amikor megteremtettük és továbbfejlesztjük hatalmas nehézipari bázisunkat, amikor helyrehoztuk a német-fasiszta belüresnek nehéziparunkban okozott rombolásait, most, a szovjet hatalom évei alatt teremtetünk meg első ízben az objektív lehetőséget arra, hogy gyorsított ütemben fejleszthessük a könnyűipart és a népi fogyasztási cikkek termelését. A Szovjetunió Legfelső Szovjetje 5. ülésének határozata, az SzKP Központi Bizottsága szeptemberi plenáris ülésének történelmi határozata, a párt és a kormány későbbi határozatai nagyarányú és sokoldalú harci programot vontak meg a szocialista mezőgazdaság további fejlesztésére és a dolgozók anyagi jólétének emelésére.

A Kommunista Párt és a szovjet kormány harcra kezdett a mezőgazdaság rohamos felendítéséért, a könnyű- és élelmiszeripar gyorsított fejlesztéséért, hogy az elkövetkezendő két-három évben bőségesen kielégíthessük országunk lakosságának növekvő igényeit élelmiszerekben és népi fogyasztási cikkekben.

Jelenleg e feladatok gyakorlati megoldása a kommunista építés programjának igen fontos kiegészítő részét képezi. A kommunizmus építésében elért sikereinknek nemcsak belföldi, hanem nagy nemzetközi jelentősége is van.

Az amerikai burzsoá sajtóban nemrég a nyugtalanság jelei mutatkoztak a Szovjetunióval a fogyasztási cikkek gyártásának kibővítésére irányuló programjával kapcsolatban. Olyan vélemények hangzottak el, hogy Nyugat-Európa országainak vetékedniük kell a Szovjetunióval — a „Journal of Commerce” című amerikai lap kifejezése szerint — „az életszínvonal emelésének versenyében”. Hadd vessük fel a kérdést: mi rossz származhatik abból, ha a tőkésországokban folyó fegyverkezési hajszát helyett békés gazdasági verseny kezdődik az életszínvonal emeléséért? Vajjon szembeállnak-e a munkások az „életszínvonal emelésére irányuló versenyrel”?

A „Reporter” című amerikai folyóirat a világ következő 20 évi fejlődésének lehetőségeit látogatja és a Szovjetunió népgazdaságának gyors fejlődési ütemét összehasonlítva a tőkésországok rothadásával és gazdasági pangásával, a Szovjetunió részéről fenyegető „veszedelmet” nem abban látja, hogy a Szovjetunió megtámadna valakit, hanem abban, hogy — mint a folyóirat írja — „Oroszország megnövekedett iparának egy részét fogyasztási cikkek gyártására használhatja fel, hogy példája vonzerejével felbontsa Nyugat-Európa egyensúlyát”.

Az imperializmus ideológusai megértik, hogy minden új sikerünk, amelyet a kommunizmus építésében, a dolgozók életszínvonalának emelésében elértünk, óriási befolyást gyakorol a kapitalista és gyarmati országok népeinek gondolkodására és érzelmére.

Lenin a proletárdiktatura legfőbb elvét a munkásosztály és a parasztság tartós, megváltó szövevényében látta, s azt követelte, hogy ezt a szövetséget minden eszközzel támogassák, azért, hogy a munkásosztály megőrizhesse vezető szerepét és az államhatalmat. A munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének lenini eszméje egyik legfőbb elve a proletárforradalom lenini elméletének.

A párt egyik legfőbb kötelességének tekintette a munkásosztály és a parasztság szövetségének, hazánk e hatalmas alappilléreinek szüntelen megerősítését. A munkásosztály és a dolgozó parasztság tartós szövetsége nagy lenini elvnek állandó valóra váltása kivételes fontossága a kommunizmus építése szempontjából. A párt Központi Bizottságának szeptemberi plenáris ülésén kijelölt nagyszerű feladatok sikeres teljesítése hozzájárul a munkásosztály és a kolhoz-parasztság szövetségének állandó erősödéséhez.

Az utóbbi időben hozott párt- és kormányintézkedések fokozzák a kolhozparasztság gazdasági érdekelttségét a mezőgazdaság különféle ágainak fejlesztésében, az állattenyésztésben, a konyhakertészetben, a burgonya termesztésében. A párt és a kormány ezen a téren is Lenin elvi utmutatásaiból indul ki. Lenin az anyagi érdekelttség elvét a szocialista gazdaság alapvető elvének tekintette. Lenin arra tanított bennünket, hogy az emberek tízmillióit csak akkor lehet a kommunizmus útjára irányítani, ha a néptömegeknek a nagy forradalom szülte lelkesedését egybehangoljuk a személyi érdekelttség elvével, a személyi érdekekkel és a gazdasági megfontolásokkal.

Lenin rendkívül erősen hangsúlyozta a személyi érdekek egybekapcsolásának szükségességét az egész társadalom érdekeivel, az állam érdekeivel és a személyi érdekek alárendelését az egész nép, az egész állam érdekeinek. Ez a lenini utmutatás vezérli a pártot és a szovjet kormányt a kommunista társadalom felépítésében.

Lenin alkotta meg a jogegyenlőség és a népek barátságának ideológiáját s ezen az

alapon fejlődött ki és erősödött meg a soknemzetiségű szovjet állam.

A kapitalista magántulajdon, a kapitalista termelési viszonyok éket vernek a népek és nemzetek közé s ellentétet, elnyomást, egyenlőtlenséget alapuló kapcsolatokat alakítanak ki közöttük. A szocialista tulajdon és a szocialista termelési viszonyok, amelyek a szocialista tulajdon alapján fejlődnek ki, a testvéri barátság, az együttműködés és a kölcsönös segítségnyújtás alapján szoros egységbe vonják a népeket és nemzeteket. A népek jogegyenlőségének és barátságának nagyszerű ideológiája, amely a Szovjetunióban immár valóság, új távlatokat nyit az emberiség világtörténelmi fejlődésében, hatalmas, ellenállhatatlanul befolyásolja a világ minden népének öntudatát.

A kommunista párt egyetlen testvéri családban, a Szocialista Szovjet Köztársaságok nagy Szövetségében egyesítette országunk minden népét. A Szovjetunió népeinek barátsága, soknemzetiségű szocialista államunk egyik legfontosabb alapja. Országunk népei testvéri együttműködésükkel legyőzték évszázados gazdasági és kulturális elmaradottságukat, páratlan eredményeket értek el a népgazdaság felállításában, s formájában nemzeti, tartalmában szocialista kultúrájuk felvirágoztatásában. Ez pártunk következetes lenini nemzeti politikájának eredménye.

A Szovjetunió népei közti szétérhetetlen barátság megerősítésén fáradoztunk munkálkodott Sztálin, Lenin harcslársa és művének folytatója; a népek közti barátság erősítése állandó gondját képezi a párt Központi Bizottságának.

Országunk népei fontos történelmi eseményt — Ukrajna Oroszországgal való újraegyesítésének 300. évfordulóját ünneplik meg ezekben a napokban. Az orosz és az ukrán népek, szoros együttműködésben országunk összes népeivel, a kommunizmus nagyszerű épületén munkálkodnak. Növekszik és erősödik a népek barátsága. Pártunk következetesen megvalósítja a lenini-sztálini nemzeti politikát és nem tűri el, hogy bárki is megingassa vagy gyengítse a Szovjetunió népeinek többezer baráti kapcsolatát.

Lenin előre látta, hogy a kommunizmus felső szakaszába való fokozatos áttérés folyamatában növekedni fog az emberek kommunista öntudata. Lenin a kommunizmusba való áttérést egyik alapvető feltételt a kommunista öntudat fejlesztésében, olyan új emberek nevelésében látta, akiknek elsőrendű létszükségletüké vált a munka.

III.

Lenin teremtetette meg az új típusú marxista pártot, a leninizmus pártját, amely képesnek bizonyult arra, hogy a hatalom kivívására vezesse a proletáritást, amely elvezette néplünket a szocializmus győzelméhez, sikeresen irányítja ma a kommunizmus építését és a nemzetközi forradalmi és szabadság mozgalom élszaktáborát halad. Lenin dolgozta ki a forradalmi marxista párt ideológiai, szervezeti, taktikai és elméleti alapjait, nagy gondot fordított a párt kérdéire, akik három forradalmat vívtak meg, akik alkotta meg a pártokról szóló egységes és átfogó tanítást.

Lenin a pártban látta a munkásosztály öntudatos, harcra kész csapatát, a dolgozók vezetőjét és tanítóját a régi világ erői elleni harcban a társadalmi forradalmi, szocialista átalakításáért vívott küzdelemben, benne látta a proletáritás diktatúrájának vezető és irányító erejét. 1917-ben, amikor a párt a szocialista forradalom döntő útjára készült, a munkásosztályt, Lenin a kommunista párt magas hivatásáról és vezető szerepéről áthátva ezeket írta: „hiszünk pártunknak, benne látjuk korunk esztét, becsületét és lelkiismeretét”.

A munkásosztály és a nemproletár dolgozó tömegek bizalmát élvező sziklaszilárd, harcra kész párt nélkül a proletáritás diktatúrája néhány hónapig sem tarthatna volna magát — mondotta Lenin.

Lenin arra tanított, hogy a siker legfőbb feltétele a pártnak a munkásosztály ügyéért, a szocializmus és a kommunizmus ügyéért vívott harcban, a párt egysége és összeforrottsága, a párt sorninak vasfegyelmé, amely magasfokú ideológiai színvonalon, a kommunisták öntudatlan s a forra-

dalom ügye iránti odaadással alapszik. A társadalmi fejlődés Marx és Lenin által felfedezett objektív tudományos törvényeinek megértése, megerősíti az ügyünk, a kommunizmus ügye legyőzhetetlenségébe vetett hitünket.

A Kommunista Párt félvszázados történelmi tevékenysége során kivívta a nép teljes bizalmát. A pártönkivüli dolgozók a Kommunista Pártban hűséges és megbízható vezetőjüket, a nép alapvető érdekeinek szilárd védelmezőjét látják. A Kommunista Párt szakadatlanul fejleszt és erősíti kapcsolatát a széles néptömegekkel. A párt a néppel szoros egységben készült a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének közelgő megválasztására. A Szovjetunió népei kétségteelenül egyöntetűen támogatják a kommunisták és a pártönkivüliek blokkjának jelöltjeit.

A pártokról szóló lenini tanításban a párt legfontosabb elveinek egyike a kollektív vezetés elve. A párt Központi Bizottságát Lenin még a forradalom előtti években a vezető kollektívájának, a pártelvek őrének és tolmácsolójának nevezte.

„A két kongresszus közötti időszakban a Központi Bizottság őrzi és tolmácsolja a párt elvét” — mondotta Lenin.

Lenin mindig hangsúlyozta a pártélet szabályai szigorú tiszteletben tartásának szükségességét, a párt szervezeti szabályzatának megfelelően.

A Központi Bizottság kollektív tapasztalata és kollektív bölcsessége, amely a tudományos marx-lenini elméleten, a vezető hárderek széleskörű kezdeményezésén, a népi tömegek alkotó energiáján és kezdeményező szellemén alapszik, biztosítja a párt és az ország helyes vezetését.

A marxizmustól idegen személyi kultusz szöges ellentétben van a kollektív vezetés elvével.

A személyi kultusz a párt és vezető központja szerepének csökkenéséhez, a párt-szervezetek és a szovjet nép alkotó tevékenységének csökkenéséhez vezet, a személyi kultusznak semmi köze sincs a politikai és állami élet vezetői irányítótevékenységének nagy fontosságáról szóló marx-lenini felfogáshoz.

A Kommunista Pártot Lenin és Sztálin utmutatásai vezérik tevékenységében. Ez utmutatások értelmében a munkában elkövetett hibákat és a hiányosságokat nem szabad rejtgetni, keményen meg kell bírítani a párt, az állam és a gazdasági tevékenységben észlelt hiányosságokat, hogy idejében kiküszöbölhessük őket és egyre inkább felendítsük munkánkat. Csak olyan hatalmas és erős, a nép bizalmát és támogatását élvező párt tarthatja fel bátran és nyíltan hiányosságait mielőbbi kiküszöbölésük céljából, mint a mai Kommunista Pártunk.

A nagy Kommunista Pártot egysége, sziklaszilárdasága, sorninak ideológiai és szervezeti összeforrottsága, a leninizmus iránti hűsége és a néppel való meghonthatatlan kapcsolata teszi erőssé. Az egész párt egyhangúlag jóváhagyta a Központi Bizottság júliusi és szeptemberi plenáris üléseinek határozatait. A lenini zászlóhoz hűséges párt-szervezeteink országsszerte nyilvánították nagyszerű összeforrottságukat a párt Központi Bizottságával, a tekintélyes vezetők és bölcs kollektívájával. Lenin és Sztálin tanítványaival és harcslársaival, akik a leninizmus útján újabb győzelmekre vezetik pártunkat és országunkat.

★

Emlékeztető

Pártunk 50. éve halad az emberi társadalom forradalmi átalakítására irányuló világtörténelmi jelentőségű harc élén.

Hős pártunk e félvszázad alatt „kicsiny magból” — amint Lenin találóan mondogta — a szovjet nép hatalmas vezetőerejévé vált, s mintegy hétmillió kommunistát számlál soraiban.

A Kommunista Párt a lenini tanításokhoz hűven, az egész szovjet nép egységes támogatásával szilárdan és biztosan oldja meg a kommunista építés gigászi feladatait, fáradoztunk harcolni a hosszantartó, szilárd békéért.

Eljen a Szovjetunió dicsőséges Kommunista Pártja!

Eljen a nagy szovjet nép!

Eljen a leninizmus!

SPORT

A „Városok Kupája”
céllövő verseny

Péntek, szombat és vasárnap rendezték meg Aradon a „Városok Kupája” céllövő versenyt, amelyen az aradi csapatok kivül Szilvásváros és Marosvásárhely csapatai vettek részt. A versenyt az aradi első csapat nyerte meg új tartományi csúcseredménnyel, míg Arad második csapata Szilvásváros mögött, a harmadik helyen végzett. Az eredmények:

Csapatverseny: 1. Arad I (Quintus Ioan 1054, Quintus Terezia 1027, Tulbure Ecaterina 1006, Popovici Ioan 990, Demsea Traian 970), 5047 pont (tartományi csúcseredmény), 2. Szilvásváros (Dobrescu Marin 987, Cirstea Marin 961, Atanasiu Ioan 951, Diferle Karoly 921, Ambrus Ecaterina 879) 4699 pont, 3. Arad II (Popovici Elisabeta 1000, Finster Hilda 948, Biraus Bujor 929, Hajos Izabella 897, Mityko György 892) 4666 pont, 4. Marosvásárhely (Perjesi János 997, Hartwig István 994, Illés József 922, Máté András 904, Brechner Gizella 833) 3650 pont.

Egyénileg: Férfiak, fekvő: 1. Quintus Ioan 374, 2. Hartwig István 369, 3. Perjesi János 367 pont, térdelő: 1. Quintus Ioan 353, 2. Perjesi János 338, 3. Hartwig István 334 pont, álló: 1. Dobrescu Marin 328, 2. Quintus Ioan 327, 3. Popovici Ioan 317 pont. Összetett: 1. Quintus Ioan 1054, 2. Perjesi János 997, 3. Hartwig István 994 pont.

Nők, fekvő: 1. Quintus Terezia 363, 2. Tulbure Ecaterina 362, 3. Popovici Elisabeta 361 pont, térdelő: 1. Quintus Terezia 344, 2. Popovici Elisabeta 337, 3. Tulbure Ecaterina 329 pont, álló: 1. Quintus Terezia 320, 2. Tulbure Ecaterina 315, 3. Popovici Elisabeta 302 pont. Összetett: 1. Quintus Terezia 1027 pont, 2. Tulbure Ecaterina 1006 pont, 3. Popovici Elisabeta 1000 pont.

Rendkívül sajnálatos, hogy a szép versenyről a meghívott bukaresti, iasi, kolozsvári és temesvári céllövők távolmaradtak és még csak nem is indokolták távolmaradásukat.

Az országos sakkbajnokság
nyolcadöntői

Az országos sakkbajnokság nyolcadöntőjét február 3-án kezdik meg Aradon. A versenyen részt kell venniük az összes első és másodosztályú játékosoknak és a nevezéseket egyénileg kell leadni a sakkbizottsághoz 1954. január 27-ig, amikor is a sorsolást megadják.

A csapatbajnokságot is kisorsolták és a sakkcsapatbajnokság első fordulóját január 31-én tartják. Meglepetés, hogy a csapatbajnoki versenyre nem a Fl. Rosie UTA, sem az Avântul, sem pedig a Locomotiva nem nevezett. A csoportok beosztása a következő:

I. osztály: Progresul I, Metalul Fl. Rosie I, Voința I, Spartak, Constructorul I, Stiinta I.

II. osztály, A) csoport: Spartak, November 7, Recolta Arad, Constructorul II, Voința Arta, Teba I, Metalul Fl. Rosie II, Progresul Poligrafic, Spartak cukorgyár, Metalul „I. Rangheț”; B) csoport: Recolta Magyarpécska, Teba II, Săcetnămak, Progresul II, Dinamo, Stiinta II, Spartak Sütőipariak, Spartak CF, Spartak „Refacere.”

Néhány sorban

AZ ORSZÁGOS jegkorong bajnokság döntője megkezdődött Bukarestben és az első eredmények a következők: Stiinta Kolozsvár—Stiinta Galați 11:0, Avântul Csikszekreda—Spartak Gyergyószentmiklós 9:0, Metalul Szilvásváros—Dinamo Marosvásárhely 2:1, Hadserg Központi Háza—Voința Bukarest 9:0.

AZ EGYIPTOM körüli kerékpáros verseny 13-ik szakaszát a belga Meenen nyerte a dán Rasmussen és Ravn előtt. Az egyéni összetett versenyben is Meenen vezet, míg Marin Niculescu a 10-ik helyen van.

STOCKHOLMBAN rendezték a harmadik szovjet—svéd birkózó mérkőzést, amely a szovjet versenyzők újabb főlényes győzelmét hozta. A szovjet birkózók 9:1 arányban győztek.

A VILÁGBAJNOKI labdarúgó torna egyik selejtező mérkőzését játszották le Milánóban és ezen Olaszország 5:1 (1:1) arányban győzött Egyiptom ellen. Ezzel Olaszország csapata bekerült a svájci világbajnokság 16-os döntőjébe.

PRAGABAN a magyar—csehszlovák rivál mérkőzésen a magyar versenyzők győztek. Párbajtőrben 9:7 arányban nyertek a magyarok, női törben és kardban pedig egyformán 13:3 arányban.

Ujításokkal és észszerűsítésekkel
a dolgozó nép életszínvonalának emelésében

Az elmúlt napokban a „Teba” gyár dolgozói gyűlést tartottak a klubhelyiségben, hogy kiértékeljék a technikai kabinet újításokkal kapcsolatos tevékenységét. A gyűlésen a gyár dolgozóin kívül megjelentek más gyárak és üzemek küldöttei is, úgy mint a „Vörös Lobogó”, „Vörös Triko”, stb.

Mittelmann Alfréd elvtárs, a Teba gyár igazgatója jelentést tett az újítási mozgalmal kapcsolatban, amelyből kitért az újítások terén elért eredmények és hiányosságok.

A technikai kabinet 1953 május 15-én létesült és jelentős segítségben részesítette azokat a dolgozókat, akik újítási vagy észszerűsítési javaslatokat terjesztettek elő. Az év első felében igen kevés figyelmet fordítottak az újításokra. A technikai kabinet megalakulása után azonban felfutott az újító mozgalom, ami annak tulajdonítható, hogy a technikai kabinet munkaközössége komoly segítséget nyújtott a dolgozók szakmai színvonalának emelésében, segítette őket újításaik megvalósításában és tapasztalatcseréket szervezett egy-egy újítás megvitatása alkalmával. Ezenkívül népszerűsítették az újításokat, mintegy ezer kötetes technikai könyvtárat rendeztek be, kiterjesztették a szovjet módszereket, különösen a Boriszov módszert a szövődében.

Az újításokon kívül az is nagymértékben hozzájárul a munka termelékenységének fokozásához, hogy szovjet gépeket kapott a gyár, a dolgozók pedig egyre lelkesebben végeznek munkájukat. A szovjet módszerek kiterjesztése, az újítómozgalom erősödése és a szovjet gépek segítettek hozzá a gyárak ahhoz, hogy szép eredményhez, hogy ma már több és jobbminőségű árut termeljenek.

Az elmúlt év folyamán 92 újítási javaslatot vett át a technikai kabinet, amelyek közül 51-et elfogadtak. Ezek közül 40 újítást már alkalmaznak is, 11-et pedig a közeljövőben ültetnek át a gyakorlatba. A múlt évben 25 munkás és 21 mérnök, technikus és tisztviselő terjesztett be újítási javaslatot. Az újítások bevezetése által a Teba gyárban 36.000 lej értékű megtakarítást értek el. Az 1954-es év folyamán közel 7000 lejt fizettek ki az újításokért a dolgozóknak. Az újítások között említik a gyárban Orbulescu Iliet, Sipos Lajost, Kiss Sándort, Helmer Fridolint, Jakab Antalt, Kelly Evát és más dolgozókat.

Különösen az RMP KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülése után fejlődött az újítómozgalom. A plenáris ülésen hozott határozatok megjelenése után 18 értékes újítási javaslat érkezett a technikai kabinetbe, amelyeket egytől-egyig megvalósítottak. A dolgozók megértették, hogy fokozott munkával, újítások és észszerűsíté-

sok bevezetésével kell harcolniuk pártunk nagyszabású gazdasági programjának valóra-váltásáért. Az újítások és észszerűsítések nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a gyár dolgozói több és jobbminőségű textil-árut termeljenek dolgozó népünk számára.

Különösen értékes volt ez a gyűlés, mert az újítás szemléltetésén mutatták be újításaikat. A színpadon kifüggesztett rajzokon magyarázták meg az újítások: miben áll újításuk, hogyan valósították meg az újítást. Tuluk József elvtárs bemutatta újítását, amelynek alkalmazásával kiküszöböltek a szőri anyagok kettévágásánál a kézi munkát. Sipos Lajos elvtárs megmagyarázta újításának fontosságát, amely abban áll, hogy az anyagok nyújtása során teljesen kiküszöböltek a gyűrődést. Jakab Antal ifj. munkás az általa készített rajz előtt elmondotta az újítás lényegét. Újítása segítségével áttekeresik a villanymotorokat és ezáltal csökken az áramfogyasztás, nem melegszik és nem égnek ki a villanymotorok.

Az egybegyűlt dolgozók érdeklődéssel hallgatták meg az újításokat és sok értékes tanulságot vonhattak le. A felszólalások során elemezték az elért eredményeket, de ugyanakkor bíralták a technikai kabinet munkaközösségének tevékenységében fennálló hiányosságokat. Deák Ferenc elvtárs rámutatott arra, hogy újítási javaslatát november 28-án nyújtotta be, elfogadták, azonban még most sem alkalmazzák a gyakorlatban. Deák elvtárs újítása jelentős mértékben hozzájárul a segédanyagok megtakarításához, ugyanakkor biztosítja a gépek folyamatos működését. Mégis, a technikai kabinet egyes tagjai lebecsülik ezt a szép kezdeményezést.

A felszólalók rámutattak arra is, hogy a technikai kabinet egyes tagjai nem ösztönzik, nem segítik kellőképpen az újítómozgalmat. Nem népszerűsítik az újításokat. Orbulescu Iliet rámutatott, hogy egyes dolgozók csak úgy akarnak segítséget nyújtani az újítás elkészítéséhez, ha az újításért kapott összeget „megfelelték”. Ezt a helytelen magatartást többen elítélték.

Az üzem vezetősége a gyűlés végén pénztálmazásban részesítette azokat a dolgozókat, akik behatóan foglalkoztak az újításokkal. Elsőnek Jakab Antal ifj. munkás újításáért fizettek ki 25 százalékos előleget, 1982 lejt. Jakab elvtárs összesen 7928 lejt kap újításáért. Ezután Kiss Sándor, Sipos Lajos és mások kaptak pénztálmazást.

Kétségtelenül megmutatkozik, hogy a Teba gyárban terjed az újítómozgalom. Az elért eredmények is erről tanúskodnak. Annak érdekében azonban, hogy a dolgozók

széles tömegeit bevonják az újító mozgalomba, még sok a tennivaló. Az üzem párt-alegszervezet politikai irányításával a szakszervezetnek és az üzem technikai adminisztratív vezetőségének kiméletlen harcot kell folytatnia azok ellen, akik az újítómozgalom fejlődését akadályozzák. Minden erővel biztosítani kell a dolgozók alkotó kezdeményezéseinek felszínretörését. Ösztönözni kell a dolgozókat. Véget kell vetni annak a maradi nézetnek, hogy az egyszerű munkás nem tud újítást eszközölni egy mérnökök által elkészített gépen. A mindennapi munka során a dolgozók rájönnek arra, hogy gépeiket különböző átalakításokkal termelékenyebbé, tökéletesebbé tehetik. Az újítómozgalom kiterjesztése érdekében szervezzenek kiállításokat az újításokról. Ismertessék a dolgozók nagy tömegeivel az újítási szabályzatot. Szervezzenek tapasztalatcserét más gyárakkal. Szükséges az is, hogy bizonyos időközönként összehívják az újítások és megbeszélések az előttük álló legfontosabb kérdéseket, esetleg megvitatassanak egy-egy újítási javaslatot. A mérnökök és technikusok pedig vegyenek részt a termelési értékeket, a szakszervezeti csoportgyűléseken és az elhangzott kéréseket, javaslatokat, észrevételeket jegyezzék fel, mert ezek kiinduló pontot jelentenek egy-egy újítás felé. A technikai kabinet munkaközössége hozná fel a faliújságot is az újítás népszerűsítése érdekében.

Az üzem technikai személyzete ne irodából irányítsa a munkát — tegye félre ezt a bürokratikus vezetési módszert. Nem szabad lebecsülni a legesekélyebbnek látszó újítási javaslatot sem. A mérnökök és technikusok a legnagyobb komolysággal foglalkozzanak azokkal a dolgozókkal, akik valamilyen javaslattal, vagy kezdeménnyel keresik fel a technikai irodát.

A pártalapszervezetnek széleskörű politikai felvilágosító munkát kell végeznie az újítómozgalom további kiterjesztéséért. Bizonyos időközönként elemezni kell a technikai kabinet ezirányú tevékenységét és segítséget kell nyújtani a hiányosságok mielőbbi felszámolásához. Az elmúlt évben, miután a pártalapszervezet gyűlésen foglalkozott az újítások kérdésével, lényegesen felfutott az újítómozgalom. Behízyosodott tehát, hogy a pártalapszervezetnek nem szabad megelégednie erről az igen fontos kérdéssel. A párttagok járjanak élen ebben a munkában is. Az újítások terén minden eszközzel segíteniük kell a dolgozókat, hogy munkájukon kívül alkotó kezdeményezéssel váltsák valóra azokat a nagyszabású feladatokat, amelyeket pártunk Központi Vezetősége bővített plenáris ülésének gazdasági programja eléjük tűzött.

A lakosság husellátásának megjavításáért

A Román Népköztársaság minisztertanácsa és a Román Munkáspárt Központi Vezetősége 1953 októberében elhatározta az állatok és az állati termékekre vonatkozó szerződéskötési rendszer megjavítását és a lakosság élelmiszerellátása és az ipar nyersanyagellátása céljából az állattenyésztés és hizlalás ösztönzését. Ezt követően tették közzé a Nagy Nemzetgyűlés által megszavazott és az állattenyésztésünk fejlesztéséhez szükséges intézkedésekre vonatkozó törvényt.

A tartományi pártbizottság irányításával Aradtartományban a hivatalos állattenyésztési és begyűjtési vállalat, valamint a tartományi fogyasztási és értékesítő szövetkezet hozzájárult a határozatban és a törvényben megjelölt feladatok valóra-váltásához. Tartományiszerte a pártszervezetek behatóan foglalkoztak a két dokumentum népszerűsítésével, tudatosították a dolgozó parasztság széles körében az állatok hizlalására költendő szerződések jelentőségét és az azzal járó előnyöket.

A pártszervezetek agitátorainak, valamint a szövetkezetek és a hivatalos állattenyésztési és begyűjtési vállalat dolgozóinak felvilágosító munkája nyomán Aradrajonban mind több és több dolgozó paraszt köt szerződést az állammal és a szövetkezetekkel állathizlalásra.

Aradrajon Pereg községében például eddig 53 dolgozó paraszt kötött szerződést, összesen 46 sertés, 6 szarvasmarha és 48 liba hizlalására. Bezan Iosif például 4 sertés, Erdélyi Lajos és Soltész András 1—1 szarvasmarha hizlalására szerződött. A szerződést kötött dolgozó parasztok előleget vettek fel. A pártfőhatározat alapján az

állatok átadása alkalmával annak értékét készpénzben kapják meg, ugyanakkor jutányos áron egy pár hizott ökor szerződés szerinti átadásáért egy pár csizmát, 3 kiló börtalpat kapnak. Egy darab szarvasmarha hizlalásáért egy pár bakancsot és 3 kiló börtalpat vásárolhatnak az állami, illetve szövetkezeti kereskedelem útján. Ezenkívül az állatokért kapott pénzösszeg egy részéért jutányos áron 38féle közszükségleti cikket vásárolhatnak a szövetkezetben és ezzel párhuzamosan csökken a hus- és a tengerikvótájuk is.

Klimai Eszter peregi dolgozó parasztasszony 20 darab liba hizlalására szerződött. A libákat a szerződésben megállapított időben átadta az államnak és ezért 1600 lejt kapott. A szerződés alapján Klimai Eszter 192 kiló tengerit vásárolt hivatalos áron az államtól s emellett huskvótája 40 kilóval csökkent.

A rajon különböző községeiben számos dolgozó paraszt meggyűződött az állatok hizlalására vonatkozó szerződéskötések előnyeiről. Miképpen például Pecan Petru és mások, összesen 14, Szentlányon 2, Gájban pedig 5 szarvasmarha hizlalására kötöttek szerződést. Szemlakon 36 sertés, 12 szarvasmarha, 2 borjú hizlalására szerződtek a dolgozó parasztok. Szarvas János például 2 szarvasmarhát, Takács Péter 1 tehenet és Kajtor Pál 2 sertést hizlal az állam részére. Nagylakon a szerződést kötő szervenek már az első napon 3 sertés és 2 szarvasmarha hizlalására kötöttek szerződést a dolgozó parasztokkal. Ferician Dimitrie például 1 sertés hizlalására szerződött. Előlegként 300 lejt vett fel. Petrina Pavel dol-

gozó paraszt pedig 1 szarvasmarha és 2 sertés hizlalására szerződött s előlegként 915 lejt kapott az államtól.

Pártunk és kormányunk a szerződéssel járó nagyszabású előnyök biztosítása mellett hizlalás céljára támogatást juttat a szerződő dolgozó parasztoknak hivatalos áron. A határozat előírja, hogy a dolgozó parasztoknak jogukban áll hizlalás céljából két malacot átvenni az államtól, amelyekből egyet saját részére, egyet pedig az állam részére hizlal. Ezt a nagyszabású előnyt örömmel fogadták a dolgozó parasztok. Peregen például 40 darab malacot kértek hizlalás céljából. Szemlakon pedig 50 dolgozó paraszt, összesen 100 malac hizlalására kötött szerződést. Ezek között a dolgozó parasztok között találjuk Podányi Vickentiet, Balasa Frigyeset, Kajtor Pált és másokat.

A tartományi hivatalos állattenyésztési és begyűjtési vállalat Aradváros területén is számos üzem mellékgazdaságával kötött szerződést serteshizlalásra. Így a „I. Rangheț” gyár mellékgazdasága 30 malacot vett át, amelyből 15 darabot az államnak, 15 darabot pedig az üzem étkezdéjének feljavítása céljából hizlalnak. A „Vörös Triko” gyár 40 malacot, a „November 7” gyár 80 malacot, a villanygyár 20 malacot, a „Coopmetal” pedig 5 malacot vett át hizlalás céljára.

Pártunk és kormányunk gondoskodása a dolgozók élelmiszerellátásának megjavításáról már a közeljövőben nagymértékben hozzájárul majd a lakosság hus- és hús-termékekkel való ellátásának állandó javulásához.

Gáspár József

Megjuttalmazott zeneszerzők

A Zeneszerzők Szövetsége megjutalmazott 37 zeneszerzőt, akik 1953-ban értékes szimfonikus zeneműveket alkottak. A Martian Negrea, Mihail Jora, Dumitru Cuelin, Paul Constantinescu, Ion Dumitrescu, Constantin Bugescu zeneszerzőkből, valamint George Georgescu, Alfred Alessandrescu és Constantin Bobescu karmesterekből alakult bíráló bizottság megvizsgálta a benyújtott 105 pályaművet és a következő zeneszerzőket jutalmazta meg: Ludovic Feldmant, fu-

vola- és zenekari hangversenyéért és hat balettjelenetéért; I. Hartulari-Darcellet „Grigorescu festmények” szvitjéért; Paul Jelescut oboa és zongora-szonátájáért, fagott- és zongora kis rapszódijáért, gondolkára és zongorára írt zenekölteményéért; Leon Kleppert „Hösi óda Bálcson emlékére” című művéért és Zeno Vanceat 2 szimfonikus szvitjéért.

Ezenkívül még a következő zeneműveket jutalmazták meg: Mansi Barberis: Hegedűhangverseny, zenekari kísérettel; Ana Se-

vera Bentia: Eminescu verseire írt dalciklus; Viorel Dobos: „Moldovai tájakon” című szvitje; Diamandi Ghicu: gondoka- és zongoraszonáta; Jodál Gábor: hegedűre és zongorára írott II. Szonáta; Alfréd Mendelsohn: zongora és vonós kvintett; Sigismund Todula: hegedű- és zongora-szonáta.

A versenypályázat keretében megjutalmazták még Filaret Barbut, Nina Cassiant, Mircea Chiriacot, Márkos Albertet, Iuliu Muresant és másokat.

V. M. Molotov, az SzSzkSz külügyminiszterének nyilatkozata

Január 23-án Berlinbe érkezett V. M. Molotov, az SzSzkSz külügyminisztere és az őt kísérő küldöttség, hogy részt vegyenek a négy hatalom külügyminiszterének értekezletén.

Berlin Schönefeld repülőterén megjelentek V. M. Molotov fogadására a Német Demokratikus Köztársaság kormányának tagjai Otto Grotewohl miniszterelnök vezetésével, Johannes Dieckmann, az NDK népi kamarájának elnöke, Lothar Bolz, a minisztertanács elnöke és az NDK külügyminisztere, a demokratikus pártok és a tömegszervezetek képviselői, valamint a berlini közelet számos más személyisége.

Megjelentek az SzSzkSz külügyminisztere fogadására a Német Demokratikus Köztársaság mellett működő nagykövetségek és ügyvivők; V. Sz. Szemenov, az SzSzkSz nagykövete, meghatalmazott minisztere az NDK-ban, az SzSzkSz németországi főkonzulja; a nagykövetség és a főkonzul vezető tisztviselői.

V. M. Molotov az SzSzkSz külügyminisztere megérkezése alkalmával a következő nyilatkozatot tette a szovjet és a külföldi sajtó képviselői előtt:

„A berlini értekezlet olyan mértékben fog megfelelni feladatának, amilyen mértékben hozzájárul a béke megerősítéséhez, a nemzetközi kapcsolatokban lévő ellentétek csökkentéséhez, az európai biztonság reális biztosításához. Ott esztendő telt el a négy hatalom utolsó értekezlete óta. Maga az a tény, hogy meggyezés jött létre a berlini konferencia összehívására és az a visszhang, amellyel a nemzetközi közvélemény ezt az értekezletet fogadja, igazolja a most kezdődő tárgyalások szükségességét és hogy ezeket a tárgyalásokat sokmillió ember kísérel figyelemmel. Minél előbb részvesz az elégető nemzetközi kérdések megtárgyalásában a Kínai Népköztársaság, annálval jobb ez a népek közötti béke megszilárdítása szempontjából.

A Szovjetunióknak sohasem volt és most sincs más országok ellen irányuló célja. Az SzSzkSz céljai nem irányulnak más országok szabadsága, nemzeti jogai ellen. A Szovjetunió támogatja valamennyi országban azt a jogát, hogy saját népe jólétéről és biztonságáról gondoskodjék, ha az nem ellenkezik más népek érdekeivel. A Szovjetunió kormányának kívánsága, hogy ugyanilyen magatartást tapasztaljon a Szovjetunió iránt is.

Engedjék meg, hogy befejezésképpen elismerésem fejezzem ki a Német Demokratikus Köztársaság kormánya és valamennyi német barátaink iránt, a szovjet küldöttség berlini fogadtatásáért.

A repülőtérről a városba vezető úton V. M. Molotovot, a Szovjetunió külügyminiszterét és kíséretét a berlini dolgozók tízezrei melegen üdvözlötték.

Wilhelm Pieck fogadta V. M. Molotovot

BERLIN. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti.

Wilhelm Pieck, a Német Demokratikus Köztársaság elnöke január 23-án fogadta V. M. Molotovot, az SzSzkSz külügyminiszterét, az elnöknek a Niederschönhausen-palotában lévő székelyén.

A fogadáson jelen volt Otto Grotewohl, a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnöke; Walter Ulbricht, a minisztertanács első alelnöke; Otto Winzer államtitkár, az elnökségi személyzeti kancellária felelőse és Ferdinand Thun protokollfőnök. V. M. Molotov kíséretében volt A. A. Gromiko, az SzSzkSz helyettes külügyminisztere és V. Sz. Szemenov, a Szovjetunió rendkívüli nagykövete és meghatalmazott minisztere a Német Demokratikus Köztársaságban, a Szovjetunió németországi főkonzulja.

V. M. Molotov látogatása Otto Grotewohnál

BERLIN. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti.

V. M. Molotov, az SzSzkSz külügyminisztere január 23-án meglátogatta Otto Grotewohlt, a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnökét. A fogadáson jelen volt Lothar Bolz, a Német Demokratikus Köztársaság külügyminisztere is.

V. M. Molotov kíséretében volt A. A. Gromiko, az SzSzkSz helyettes külügyminisztere és V. Sz. Szemenov, a Szovjetunió rendkívüli nagykövete és meghatalmazott minisztere a Német Demokratikus Köztársaságban, a Szovjetunió németországi főkonzulja.

A négyhatalmi berlini értekezlet előtt

A NÉMET DEMOKRATIKUS KÖZTARSASÁGBAN

BERLIN. (Agerpres.) - A Német Demokratikus Köztársaságban a lakók népe is számos gyűlésen kifejezi azt a követelést, hogy a külügyminiszterek berlini értekezletén a német kérdés megvitatásánál legyenek jelen Németország mindkét részének közös képviselői.

A „Bauern Echo” című lap azt írja, hogy Perlsberg rajon Brunow falujában a lakosság határozatot fogadott el, amelyet elküldött Ehlersnek, a nyugatnémet Bundestag elnökének és a Bundestag képviselőinek. A gyűlés résztvevői kifejezték felháborodásukat amiként, hogy a nyugatnémet Bundestag nem választott a Német Demokratikus Köztársaság Népi Kamarájának 1954. január 13-iki javaslatára Kelet- és Nyugat-Németország megbízottjainak részvételét illetően a berlini értekezleten.

„Sajnálattal állapítjuk meg — mondja a határozat, — hogy mindeztideig a Bundestag nem adott választ arra a kérdésre, hogy hazánk keleti és nyugati részének képviselői részt vehessenek a négyhatalmi értekezleten. Mint ismeretes, Adenauer minden úton-módon kísérletet tett a berlini értekezlet megvitatására, hogy megakadályozza a békeszerződés megkötését egész Németországgal. Mi, Brunow falu parasztjai, azt óhajljuk, hogy a tárgyalások pozitív eredményre vezessenek a német békeszerződés megkötésének útján. Felszólítjuk a Bundestag elnökét és összes képviselőit, követeljük, hogy a berlini értekezleten vegyenek részt Kelet- és Nyugat-Németország megbízottjai, hogy a berlini értekezleten egész Németország képviselve legyen.”

Hasonló követeléseket fogalmaztak meg Lübben, Oranienburg és számos más körzet lakói. Alt-Schadow község lakói határozatukban ezt mondják: „A berlini értekezletnek olyan szellemben kell lefolynia, hogy meggyezésre jussanak.”

Marienthal falu lakói a Német Demokratikus Köztársaság kormányához intézett levelükben ezt írták: „Mindenekelőtt azt óhajljuk, hogy sorsunk megoldásában vegye-

nek részt Kelet- és Nyugat-Németország megbízottjai is.”

BERLIN. (Agerpres.) — Az ADN hírtgy-nökség jelenti:

A Német Demokratikus Köztársaságban január 23-ig több mint 8.500.000 aláírás gyűlt össze a német nép ama kérésének alátámasztására, hogy békés úton oldják meg a német kérdést és hogy a négy hatalom külügyminiszterének külszöbönálló értekezletén részt vehessenek a Német Demokratikus Köztársaság és Nyugat-Németország képviselői is. A demokratikus Németország nemzeti frontja országos tanácsához a lakosság minden rétegéből szüntelenül érkeznek a határozatok, levelek és táviratok, amelyekben azt kérik, hogy német megbízottokat is küldjenek a négyhatalmi értekezletre.

NYUGAT-NÉMETORSZÁGBAN

BONN. (Agerpres.) — A négy nagyhatalom külügyminiszterének értekezlete előtt a bonni vezetőkörök különböző formában fokozták a berlini értekezlet aláaknázására irányuló kampányt. A kormánylapok különböző kommentárokat és jóslásokat közölnek; világosan kifejezik azt az óhajukat, hogy a négyhatalmi értekezlet kudarcra végződjék.

A „Deutsche Zeitung und Wirtschaftszeitung” című lap, a nyugatnémet nagypárosok és pénzemberek sajtószerző, cinikusan ezt írta: „Elkerülhetetlennek tekinthető az értekezlet kudarca, legalább is a német kérdésben. Kíváncsok volna, hogy ez mielőbb megtörténjen.” Ugyanaz a lap egy másik számában kijelentette: „Bármiképpen bontakozik ki a berlini értekezlet, nem fogja megmozdítani a kívánt eredményt. Németország egyesítése nem olyan közeli kérdés.”

A bonni vezetőkörök közben siettetik Nyugat-Németország militarizálását. A „Tagespiegel” című lap, a nyugatnémet revans-körök szócsöve, leleplezi Adenauernek azt a szándékát, hogy minden áron meg akarja valósítani fegyverkezési programját. A lap ezt írja: „A Nyugat és Nyugat-Németország számára jelen pillanatban semmiféle fontosabb, mint a fegyverkezés, bármilyen formában történjen is az.”

Ez Adenauer és híveinek álláspontja.

Egészen más azonban Nyugat-Németország lakossága széles tömegének véleménye. A nyugatnémet lakosság nagy reményeket fűz a berlini értekezlethez. Egyes burzsoa lapok tükrözik a nyugatnémet közvéleménynek ezt az irányzatát. A lapok elítélik a bonni kormány magatartását, leleplezik Adenauernek a berlini értekezlet aláaknázására irányuló mesterkedéseit.

A „Hannoversche Presse” című lap így jellemzi a bonni „jóslatokat”: „Már most úgy tűnik, hogy a „vasököl”-szövetség riporterei, akiknek a véleménye szerint csak az ágyuk hozhatnak jót, máris hegyezik cezurájukat, hogy minél gyorsabban bebizonyíthassák. Berlinben sem valószínű, hogy semmi jó és emellett bizonyul a kancellár európai politikájának helyessége. Ez a politika pedig Németország kettétagolásán alapszik.”

A „Süddeutsche Zeitung” című burzsoa lap nemrégiben hangsúlyozta: „Bizonyos nyugatnémetországi személyek reszketnek arra a gondolatra, hogy meggyezés jöhet létre a berlini értekezleten. Bonnban vannak illetékes körök, amelyek lelki mélyén szívesebben látnának egy fellegyezett szövetségi köztársaságot, amely főszerepet játszana az európai hatalmak zenekarában, mint az egységes Németországot.”

A szociáldemokrata párt tagjainak nyomására a Stuttgarban megjelenő „Allgemeine Zeitung” nevű szociáldemokrata lap állást foglal a bonni kormány ama szándéka ellen, hogy módosítsa az alkotmányt a négy nagyhatalom értekezlete előtt. „Ugyanezek a körök egy évvel ezelőtt kijelentették, hogy a négy nagyhatalom értekezlete felesleges, most pedig aláaknazzák az értekezlet megtartását.”

A lap hozzáteszi: „Ahelyett, hogy Németország érdekében mindent megtennének a legkedvezőbb légkör megteremtésére a berlini értekezlethez, ezek a körök minden lehetőséget kihasználva, hogy már kezdettől fogva meggyezésre érkezőleg sikerüljön a szövetségi kancellár és koalíciójának gyanús szándékát az alkotmány módosítására csak azt a célt szolgálhatja, hogy aláaknázza a négyhatalmi értekezletet.”

Az elrabolt koreai és kínai hadifoglyok helyzete

KAJSZUNG. (Agerpres.) — Amerikai hírtgyűnökségek beismerik, hogy az amerikaiak által elrabolt koreai és kínai hadifoglyokat erőszakkal besorozzák Li Szin Man és Csang Kaj-sek hadseregébe, hogy ágyutölteléket használják fel őket.

Igy például az International News Service hírtgyűnökség jelentette: Szon Vum Il, Li Szin Man hadügyminisztere kijelentette, hogy az elrabolt hadifoglyokat a fegyverszüneti egyezmény előírásai ellenére a dél-koreai hadseregben fognak szolgálni. A fegyverszüneti egyezmény ugyanis megtiltja, hogy a volt hadifoglyokat besorozzák a Koreában állomásozó hadseregekbe.

A liszinmanista banditák mindenféle igéretkezhöz és megfélemlítéshez folyamodtak, hogy a hadifoglyokat a dél-koreai martaóhad-seregbe való belépésre bírják. A liszinmanista hatóságok megígérték a hadifoglyoknak, hogy nyomban besorozásuk után egyhavi zsoldot kapnak és a kémelhárító osztály nem folytat ellenük semmiféle vizsgálatot. A liszinmanisták nem állottak nyíltan kijelenteni, hogy „amennyiben saját jószántukból nem lépnek be a dél-koreai hadseregbe, erőszakkal kényszerítik őket erre.”

Dél-koreai hírforrásból jelentik, hogy a hadifoglyok 90 százalékát a dél-koreai hadseregben való „katonai szolgálatra alkalmasnak” minősítették.

Az elrabolt hadifoglyok azonban nem akarnak az amerikai és liszinmanista gengszterek ágyutöltelékévé válni. A pohangi gyűjtőtábor felé vezető úton a megérőített katonai kíséret ellenére számos hadifoglynak sikerült elmenekülnie. Az Associated Press hírtgyűnökség távirati jelentése szerint az amerikai hatóságok próbáképpen „kiválogatták” a hadifoglyokat. 400 hadifogly közül több, mint 200 azt akarta, hogy minősítsék polgári személynek, ahelyett, hogy besoroznák Li Szin Man hadseregébe.

Jo Kun-csao, kuomintangista „külügyminiszter” január 20-án tanácskozott Karl Rankinnal, az USA tajvani nagykövetével. Tajván felé utban lévő hadifoglyok sorsáról. Az International News Service hírtgyűnökség tudósítója Tajpehből jelenti: Az Egyesült Államok beleegyezett abba, hogy a Csang Kaj-seknek kiutalt pénzalap egy részét hadifoglytáborok építésére fordítsák.

Az United Press hírtgyűnökség arról számol be, hogy a hadifoglyokat Tajvánba érkezésük után alapos „kiválogatásnak” vetik alá és három hónapig „ideológiai kiképzés” után erőszakkal besorozzák a kuomintangista hadseregbe. A hadifoglyokat a legkönnyértelenebbül üldözik, ha meglagadják a belépést Csang Kaj-sek hadseregébe.

Ezek a tények ismét leleplezik az amerikai háborús gyűjtőgyűjtők képmutató szölamait „az emberi méltóság” és „az emberi jogok védelméről.”

DELHI. (Agerpres.) A TASZSZ közli: Adzsoj Gosh, India Kommunista Pártjának főtitkára a következő nyilatkozatot adta a sajtó képviselőinek:

„Az, hogy a srmleges hazatelepítési bizottság indiai elnöke január 20-án több mint 22.000 hadifoglyot átadott az amerikai parancsnokságnak, a kínai és észak-koreai parancsnokság tiltakozása ellenére, olyan veszélyes lépés, amelynek súlyos következményei lehetnek az ázsiai eseményekre.”

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Január 31-ig: A rakoncátlan gyermekek. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Február 2-ig: A revizor. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JÁNOS” mozi: Január 31-ig: Szerelmi bájital. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Január 27-ig: Bianka modell. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDŐK” mozi: Január 29-ig: 1-es számú román híradó. 61-es számú szovjet híradó. Egy szovjet hajóegység baráti látogatása Constanta kikötőben. A fák és a szél meséje (színes rajzfilm). A tuberkulózis gyógyítható. Előadások 3 órától folyatolagosan.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikelnka): Január 26-án: Maximka. Előadások: hétköznapi: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Január 26-án: Szerlem és gyűlölet. Előadások: hétköznapi: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

(Valamennyi moziban kéri a közönség pontos megjelenését, mert a helyeket csak így tudják biztosítani).

—O—
AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA? Szombaton, január 30-án, este 8 órakor: A veszett barány.

Szovjet segítség az ausztriai hólavina károsultjainak

BÉCS. (Agerpres.) — A TASZSZ közli: M. Kraszkevics, a Szovjetunió ideiglenes ausztriai főkonzulja közölte J. Raab osztrák szovjetségi kancellárral, hogy I. I. Ilcsevnnek, a Szovjetunió ausztriai főkonzulának megbízásából ez év január 21-én 75 ezer sílinget hehezett el a hólavina következtében kárt szenvedett osztrák állampolgárok segélyalapja javára.

Ausztria Kommunista Pártja KB-a plenáris ülése

BÉCS. (Agerpres.) Ausztria Kommunista Pártjának sajtószolgálatja jelenti, hogy a párt KB-a január 20 és 21-én plenáris ülést tartott. Megvitaták a következő kérdéseket:

1. A párt feladatai a munkásosztály akciógységének megvalósítására.

2. Ausztria Kommunista Pártja XVI. kongresszusának előkészületei.

Az első napirendi kérdésre vonatkozólag I. Koplenig, a párt elnöke terjesztett elő jelentést. Legfőképpen az Ausztria szabadságért és függetlenségéért, az osztrák ál-

lamszerződés megkötéséért folytatott harcral foglalkozott. A részletes vita után a plenáris ülésen egyhangulag jóváhagyták a jelentést.

A Központi Bizottság plénuma elhatározta, hogy a párt XVI. kongresszusát 1954 május 13 és 16 között hívja össze és jóváhagyta a kongresszusi képviselői névlistát.

A plenáris ülés munkálatainak befejezése után a küldöttek részt vettek a V. I. Lenin halála 30. évfordulójára rendezett emléktülszen.